

‘ಮೇಡಂ....ಹೇಮಂತನ ಸುಳ್ಳಿಗೆ ನೀವೂ ಸರ್ಪೋಟ್ ಮಾಡಿರೋದೇ ನಂಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯ....’ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಳು.

‘ಋತು....ಹೇಮಂತ ನನ್ನ ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳತಿಯ ಮಗ, ಅವನು ನಿನ್ನ, ಅವನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ನಂಗೂ ನಿನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವು, ನಿಜ ಹೇಳ್ತಾ ಋತು....ನನ್ನ ಲೈಫ್ಲೈ ಈ ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರಣಯ ಅನ್ನೋದೇಲ್ಲಾ ಬರಿಯ ಕನಸಾಗಿ ಹೋಯ್ತು, ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದೀನಿ ಅಷ್ಟೇ, ನೀನು-ಹೇಮಂತ ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಲವ್‌ಬಡ್ಸ್ ಥರಾ ಇರ್ಬೇಕು, ನಾನು ಅವನ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ನಿಂಗೆ ತಮಾಷೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ನಿಂಗೆ ಬೇಜಾರಾಗಿದ್ದೆ ಸಾರಿ....’

ಅವರ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ತೆಳ್ಳಗೆ ನೀರು ಕಾಣಿಸಿದಾಗ ಋತು ಕರಗಿಹೋದಳು. ಅವರ ಮುಂಗೈಯನ್ನು ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು.

‘ಛೆ....ಛೆ....ಮೇಡಂ ನೀವು ನನ್ನ ತಾಯಿಯಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಸಾರಿ ಕೇಳೋಡಿ...’ ಎಂದಳು.

‘ಓ.ಕೆ. ಋತು....ನಾನು ಹುಡುಗರ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ಕಡೆ ಹೋಗಿದ್ದೀನಿ. ಅಲ್ಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡೋಣ, ನಿನಗೆ ಬಿಡುವಿದ್ದೆ ನೀನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬಾ....’

ಭುವನೇಶ್ವರಿಯವರು ಮಾತು ಬದಲಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದಾಗ ಅವಳಿಗೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು.

ನಡೆಯುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಲು ಮರಗಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಖರ ಬಿಸಿಲಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ನೆರಳೇ ತಂಪು ಚಪ್ಪರದಂತಿತ್ತು.

ಅವರಿಗೆ ಹುಡುಗರ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಲಿನ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಮೂರಂತಸ್ತಿನ ಕಟ್ಟಡ ಬಿಕೋ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯವಾದುದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಬ್ಬರು ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಒಂದಿಬ್ಬರು ಪಿ.ಸಿ.ಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರಷ್ಟೇ.

ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಲಿನೊಳಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಾಲಿಡುವಾಗಲೇ ವಾರ್ಡನ್ ಶ್ರೀಪತಿ ಎದುರು ಬಂದಿದ್ದ. ಅವನ ಗಂಭೀರವಾದ ಮುಖಭಾವ, ದಪ್ಪಮೀಸೆ, ದೊಡ್ಡದಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅವನಿಗೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದವು. ಹರೆಯದ ಹುಡುಗರನ್ನು ಹದ್ದುಬಿಸಿನಲ್ಲಿಡಲು ಶ್ರೀಪತಿಯಂತಹ ವಾರ್ಡನ್‌ಗಳೇ ಬೇಕೆಂದು ಭುವನೇಶ್ವರಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿತ್ತು.

‘ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದಾ ಶ್ರೀಪತಿ, ಮತ್ಯಾವ ಅಸಹಜ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿಲ್ಲ ತಾನೇ?.’

ಭುವನೇಶ್ವರಿಯವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ ಅವನು ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

‘ನೀವು ತುಂಬಾ ಹುಷಾರಾಗಿರ್ಬೇಕು, ಕೆಲಸದವರ ಕಡೆಯೂ ನಿಗಾ ಇರ್ಲಿ.... ಕೊಲೆಗಾರ ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಾದ್ರೂ ಇರಬಹುದಲ್ಲ....’

ಆಕೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಶ್ರೀಪತಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಹಾಸ್ಟೆಲ್ಲಿನ ಆವರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸುತ್ತು ಹಾಕಿದರು. ಮೂರು ಮಹಡಿಯವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಬಂದರು. ಮೊದಲಂತಸ್ತಿನ ಪ್ರಶಾಂತ ಕೊಲೆಯಾಗಿದ್ದ ರೂಮು ಮಾತ್ರ ಬಿಕೋ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ತೆರೆದಿದ್ದ ಬಾಗಿಲು, ಒಳಗೆ ಮುರಿದಿದ್ದ ಕಿಟಕಿ ಅಲ್ಲಿನ ಘಟನೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿತ್ತು.

‘ಈ ತನಿಖೆ ಎಲ್ಲಾ ಮುಗಿಲಿ, ಪ್ರಶಾಂತನ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಕಡೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಿಸೋಣ, ಹುಡುಗನನ್ನಂತೂ ತಿರುಗಿ ಕೊಡೋಣಕಾಲ್ಲ, ಕೊನೇ ಪಕ್ಷ ಅವರ ಲೈಫ್‌ಗೋಸ್ಕರವಾದ್ರೂ ಏನಾದ್ರೂ ಮಾಡೋಣ....’

ಭುವನೇಶ್ವರಿ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ ಋತುಮಿಗೂ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಮನುಷ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಮುಂದುವರಿದವನು ಎಂದು ಬೀಗಿಕೊಂಡರೂ ಅವನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗುವುದು ಈ ಸಾವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸಾಯುವವರೆಗೆ, ಸಾವನ್ನು ಮುಂದೂಡುವವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಸಾಧನೆ ಸೀಮಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗಲೇ ಆ ಅಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಯ ನೆನಪಾಗುವುದಲ್ಲವೇ?....

ಭುವನೇಶ್ವರಿಯಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಲೈಬ್ರರಿಯತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿದಳು ಋತು.

ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ನಂತರ ಮತ್ತೊಂದು ತರಗತಿಯಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಳು ತಯಾರಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಕಳೆದಿದ್ದಳು.

ಕೊನೆಯ ತರಗತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಾಗ ರಮ್ಯ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಮೊದಲೇ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮುಂದೋಡಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಪಿಜಿಯ ಮುಂದೆ ಹಾದು ಹೋಗುವಾಗ ಅವಳು ನಿಂತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಬಹುಶಃ ಅವಳು ತನ್ನನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು ಗಾಡಿಯನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಬಲಭಾಗಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ರಮ್ಯಳ ಬಳಿ ಬಂದಳು.

ರಮ್ಯ ಚೂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಜಾಕೆತೊಂದನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದಳು. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಚಳಿಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ತನ್ನ ಮುಸುಕನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿತ್ತು.

ರಮ್ಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಗೆಳತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಗುಳುಕಳು.

‘ನಿಂಗೆ ಕಾಯ್ದೆ ಋತು, ನಂಗಿವತ್ತು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕ್ಯಾಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಪಿಜಿಗೆ ಬಂದು ಆರಾಮಾಗಿ ಮಲಗಿಟ್ಟೆ, ಹೇಗೂ ನಿಂಗೆ ಸಂಜೆಯವರೆಗೂ ಇವತ್ತು ಕ್ಯಾಸಿರುತ್ತೆಲ್ಲಾ, ಅದಕ್ಕೆ ನಿನ್ನೇ ಎದುರು ನೋಡಿದ್ದೆ...’ ಎಂದವಳು ‘ನಿನ್ನ ಹತ್ತ ಮಾತಾಡೋಕೆನ್ನಿಸ್ತು ಋತು, ಒಳಗೆ ಬಾರೆ, ಹೇಗೂ ನನ್ನ ರೂಂ ಮೇಟ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾಳೆ, ಅವ್ನು ಬರೋದು ಏಳು ಗಂಟೆಯ ನಂತರವೇ...’ ಗೆಳತಿಯನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು.

‘ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಿರಲ್ಲ ರಮ್ಯ, ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಸುಮ್ಮೆ ಆತಂಕ ಪಡ್ತಾರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇರ್ತೀನಿ ಸರೀನಾ?’ ಎಂದಳು ಋತು.

ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಒಳಬಂದರು. ಪಿಜಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಂಪತಿ ಅದನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಳಗೆ ಅವರ ಸಂಸಾರವಿದ್ದರೆ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮಹಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ರೂಮುಗಳಿದ್ದವು. ಒಂದೊಂದು ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತಂಗಲು ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಅದು ಮಹಿಳೆಯರ ಪಿಜಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆತಂಕವಿರಲಿಲ್ಲ. ಊಟ ತಿಂಡಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಆ ದಂಪತಿಗಳೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ರಮ್ಯ ಆರಾಮಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಳು. ಎರಡನೆಯ ಮಹಡಿಯ ರೂಮೊಂದು ಅವಳದಾಗಿತ್ತು.

ಋತುವನ್ನು ರೂಮಿಗೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದಳು ರಮ್ಯ. ರೂಮು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಗೆಳತಿಯೆಂದು ತಿನ್ನಲು ಒಂದಷ್ಟು ಕುರುಕಲು ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

‘ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಾಜಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದು ಋತು. ಅವರ ಸ್ವೂಡೆಂಟೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಇವತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ..’ ರಮ್ಯಳಿಂದಾಗ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದಳು ಋತು. ಅವಳ ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಪುರದ ಹತ್ತಿರದ ನಂದಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಗುರೂಜಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು ರಮ್ಯ. ಆಗಾಗ ನಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತಾಳೆ ಅವಳು. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಅವಳ ತಾಯಿ ತೀರಿಕೊಂಡರೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವಳ ಯಾವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೂ ಋತುವಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ನಿನ್ನ, ಹೇಮಂತನ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾ ಋತು, ಅವರೇನು ಹೇಳಿದ್ದು?’ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ರಮ್ಯ.

ಋತುವಿನ ಮುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅರಳಿತು.

‘ಹೂಂ ಕಣೇ ರಮ್ಯ, ಪಪ್ಪನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಹೇಳ್ತೆ, ಅವುಗಂತೂ ತುಂಬಾ ಖುಷಿಯಾಯ್ತು, ಹೇಮಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂತೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ರಮ್ಯ, ಈ ವೀಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಬಂಗಲೆಗೆ ಡಿಸ್‌ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ನಂಗೆಷ್ಟು ಖುಷಿಯಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?’ ಒಂದೇ ಉಸಿರಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಳು ಋತು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಮ್ಯಳಿಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತು. ಸದ್ಯ....ಋತುವಿನ ತಂದೆಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಗ್ರೀನ್ ಸಿಗ್ನಲ್ ಸಿಕ್ಕಿತು....ಇನ್ನು ಋತು-ಹೇಮಂತರ ಪ್ರೇಮ ಯಾವ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದುಕೊಂಡಳು.

‘ರಮ್ಯ....ವೀಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ನೀನೂ ಬಾರೆ, ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀನು ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಾದ್ದು...’ ಎಂದಳು ಋತು.

(ಸತೇಷ)